

Joc

Ana Blandiana

Uite, ploaia coase
Cerul de pământ
Cu fir de mătase
Răsucit de vânt.

Uite, iarba țese
Pământul de nori.
M-am gândit adese -
Ori, adeseori:

De la voi se vede
Iarba ca o ploaie
Care curge verde
Peste cer și-l moaie,

Iar ploaia o fi
Pe-a norilor cale
O iarbă mai gri
Sub tălpile tale.

Hai să facem schimb,
Să vezi și tu cum e -
Tu îmi dai un nimb,
Eu îți dau un nume;

Iar dacă ne-ntreabă
Care-or fi din două -
Ploaia-n nori e iarbă,
Iarba-n ceruri plouă;

De ne ispitește
Care-i adevărul -
Ploaia-n nouri crește,
Iarba spală cerul.